

*MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80275-6*

MICROFILMED 1991

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
“Foundations of Western Civilization Preservation Project”

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

MONCH

TITLE:

VARIETAS LECTIONIS AD
M. TULLII CICERONIS

PLACE:

EISLEBEN

DATE:

1857

Master Negative #

91-80275-6

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

87QM

DZ6

Mönch,

...Varietas lectionis ad M. Tullij Ciceronis
orationes e codice Islebensi enotata, vom Prof.
Dr. Mönch... Eisleben, Reichardt, 1857.

17 p. 28 $\frac{1}{2}$ cm.

At head of title: Jahresbericht über das König-
liche gymnasium zu Eisleben...

VOLUME OF PAMPHLETS

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35 mm

REDUCTION RATIO: 11

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 9-26-91

INITIALS M. B.

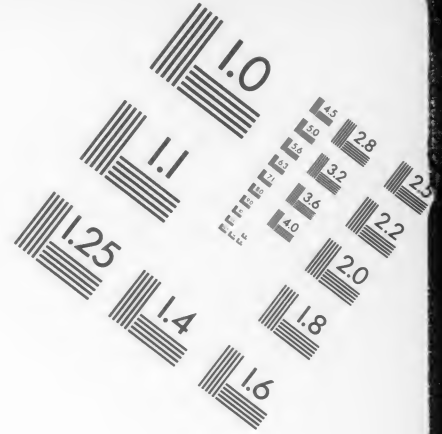
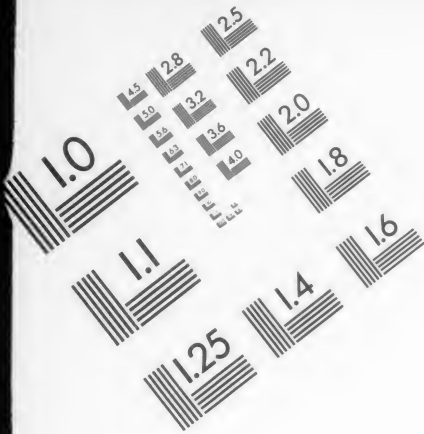
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIM

Association for Information and Image Management

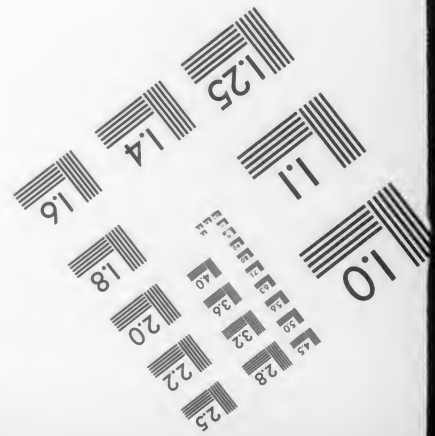
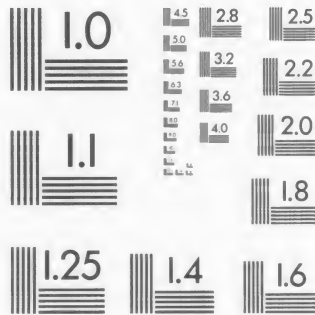
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

No. 6

87CM
1126

Jahresbericht

ü b e r

das **Königliche Gymnasium zu Eisleben**
von **Ostern 1856 bis dahin 1857.**

W o m i t

zu der öffentlichen Prüfung der Schüler der Anstalt
am 7. April 1857

alle Freunde des Schulwesens und insbesondere die Eltern der Schüler
ergebenst einladet

n
ne

Prof. Hermann Schwalbe,
Director.

Inhalt: Varietas lectionis ad M. Tullii Ciceronis orationes e codice Islebensi enotata. *Vom Prof. Dr. Mönch.*
Schulnachrichten. *Von dem Director.*

Eisleben, 1857.

Gedruckt in der Reichardt'schen Buchdruckerei.

**Varietas lectionis ad M. Tullii Ciceronis orationes
e codice Islebensi enotata.**

Cicero, quum magna beatissimi esset ingenii ubertate et orationis facultate, multorum factus est librorum auctor, ut paucos habeamus illi pares, qui, ut ipse in epistola quadam Attico suo affirmat, se parvo temporis spatio plus scripsisse, quam alius legere posset. De ingenio quidem atque indole scriptoris, in quo princeps rerum publicarum et consul a librorum scriptore separari non potest, nec spatium nec locus est dicere. Unum dico, eum assiduo studio explorasse quoque et elementa sermonis latini et structuram numerosque verborum et propterea quasi majorum fuisse grammaticorum. Sed quia omnia scripsit erudite simul et ornate, nemini mirum videbitur, si quum libri Ciceronis merito atque optimo jure exemplum ex omni parte perfectum completumque et latinitatis et descriptionis et expositionis proponerentur et commendarentur, a multis studiose et legebantur et praelegebantur. Quare cum tot manibus tamque frequenter tererentur et transcriberentur, mendis eos et erroribus depravari necesse erat. Criticae quidem artis olim satis magna auctoritas fuit, quum grammatici, qui et critici dicebantur, menda, quae libris librariorum incuria inoleverant, tollerent, sed eadem recentioribus temporibus longe maioris fuit adiumenti. Quum enim aevum et scribarum inscitia propter diutinam barbariem veterum monumenta misere foedassent, criticorum virorum opera adeo fuit utilis, ut sine illa res literaria restitui non potuerit. Neque nuper defecerunt viri grammatici, qui indefesso prae ceteris labore in emendandis restituendisque ope veterum codicum scriptis diligentem operam insumserint et in teriore sermonis Ciceroniani cognitione libros reddiderint meliores, ut bona opera iis impensa effecerit, ut in iis non admodum multa, quae critica subtilitate castigantur, videantur restare. Quis enim non miretur Orellii, Halmii, aliorum in rebus singulis, minimis iuxta ac maximis attentam semper et indefessam vigilantiam? Quod dum considero, subit quidem illa cogitatio, quid auxilii a pulverulentis char-

tis, quarum ope veteres libri sanentur, amplius petendum sit; sed quum Romanis maiorem quam aliis gentibus reverentiam debere negari non possit, diligens conquisitio omnium etiam vilissimorum monumentorum, quae eorum fuisse dicantur, certe satis iustam habet excusationem, quod iis veluti fundamentis alia superstrui possunt. Accedit, quod tanta est veterum Graecorum et Romanorum apud omnes antiquitatis amatores veneratio, ut etiam vilissimas res, quia illorum fuerant, magni aestiment et inter res pretiosas apud se diligenter adservent. Quod si exstant aut eruntur quotidie nummi et omnis generis inscriptiones, quae rem literariam iuvant, certe in vitio non erit, si quis antiquum librum in medium promat. Licet enim multi viri doctissimi in libris veterum emendandis auctoritatis suae restituendis non sine summa versati sint diligentia, nemo negabit, multa quidem esse expedita, sed multa etiam nunc restare corrigenda. Quod ut ego quoad liceret a viris doctis inchoatum aliqua ex parte perficerem, adhuc reconditum librum manu scriptum, codicem Islebensem, in auxilium advocavi. Nondum enim quisquam, quantum suspicor, codice usus est. Quod si imitentur ii, quibus ad libros manu scriptos aditus patet, perfectio literarum nostrarum crescat, quae absolvi tum denique poterit, quum omnes omnium codices pervestigati et collati erunt. Etsi igitur levidense munusculum sit et in tenui re labor esse videatur, tamen spero fore, ut si non omnia, certe nonnulla sestertio nummo non sint aestimanda, ut ad primitivam exemplorum similitudinem verba scriptoris referantur.

Sed ad descriptionem codicis transeo. Codex est membrancus, formis quaternis, constat CCLXXXV foliis; in quaque pagina sunt XXXIII versus. Liber ab eodem homine et eodem tempore scriptus est literis minuseulis, quas currentes vocant, et characterum nitore et elegantia lectorem allicit et literarum ductu. Nullo loco manus secunda priorem scripturam immutavit. Quo scriptus sit seculo, decernere non audeo, nam neque temporis neque loci significationem ullam habet; tamen inter bonos est referendus, cuius multae lectiones cum optimis aliorum codicum et editionum conspirant.

Saepe quidem reperiuntur manifesta scripturae menda, absona dixerim et inepta, quod cum oratione pugnant, et profecta ex inicitia librarii, tamen relinquere nolui; ut in Deioterina §. 9. te placuit (te placavit), §. 14. fornacem (Pharnacem), §. 15. cogitatio (cogitato), §. 17. iudicem sub ornabit (indicem subornavit), §. 27. salutavit (saltavit), §. 31. ab uno (ab avo), §. 37. reperissem (peperisse), §. 42. si quis (si quid), alia. —

Notae, quae rarae in prioribus orationibus margini ab alia manu adpositae sunt, non scholia sunt, sed argumenta minimi momenti, a lectore quodam adscripta, ne praetermittatur sententia aliqua vel nomen viri, aliquoties addita imagine manus digitum salutarem praeter modum exserentis longiorem, reliquis conclusis. — Compendia scribendi satis habet multa, sed quae usitata et trita sunt in vocibus maxime obvisis facilioribusque intellectu, veluti **h^c**, **h^p** (hoc, haec, saepe etiam perscripta, ut multa alia vocabula), **n^c** (nec), **q^d** (quod), **g^o** (ergo), **g^z**, **ig^z** (igitur), **p^o** (primo), **pter** (praeter), **ap** (apud), **ul^p** (vel), **mⁱ** (mihi, in fine vers., alias michi), **mo** (modo), **po' ro'** (populi rom., aliquoties **ppli**), **pot** (potest), **oio** (omnino), **qm** (quoniam), **coi**, **coem** (communi, communem), **noie** (nomine), **hoimem** (hominem), **gnif** (generis), **here**, **hes**, **huit** (habere, habes, habuit), **ubif** (verbis), **na** (natura), **uo** (vero), **qro** (quero i. e. quaero), **ai** (animi), **max^o** (maxime), **tps** (tempus), **lris** (literis), **fuer** (fuerunt), **nobcum** (nobiscum), **ana** (antea), **ipm** (impium), **ipe** (ipse), **frne** (fraterne), **pnibus** (praesent.), **nece e q** (necesse est quam), **ca** (causa), **e**, **ee**, **est** (est, esse, esset), **ftna** (scatentia), multa alia, quae transcribere longum est. *)

Ut intelligatur, quam rationem orthographiae custodiverit scriptor, pauca adscribam, ex quibus alia iudicari possint: **emuluf**, **equital**, **mee priftine vite**, **pre-miorum**, **iusticia**, modo **provincia**, modo **provintia**, **michi**, **nichil**, **consilij**, **beneficijs**, **hec**, **cecul**, **hesit in his penif**, **pociuf**; plura non libet accessere; nonnulla etiam in varr. lectt. transcripta sunt.

Liber non continua serie, sed vocibus disiunctis scriptus est et saepe cum figuris interrogationum; etiam puncta habet et praeterea commata, dico obliquas lineolas, sed negligenter et parum scite inter membra orationis positas; quas interpunctiones omisi propterea, quod quum scriptores antiquos non ita, ut hodie est, orationis membra distinxisse constet, codicum in hac re auctoritas nulla est.

Libri integerrimi frons s. prima pagina situ paulum evanuit (postea demum tegumento massae chartaceae inclusus est liber), ita tamen, ut literae non prorsus sint extinctae cognoscique possint. Ceterum temporis iniuria liber non est depravatus. In prima voluminis pagina ad laevam ducta est crassa linea ex auro facta ramum exprimens, ex quo diffunduntur ramuli cum frondibus et flosculis aurcis

*) Multae huius indicis voces per compendia scriptae omissae sunt propter penuriam siglorum necessariorum. — Typographus.

rutilis, caeruleis, fuscis. Hoc sertum florem circumdat paginam. Prima uniuscuiusque orationis litera unum digitum et dimidiatum patet et picta est in spatio coeruleo, cui addita sunt ornamenta et albis et coloratis frondibus distincta. Prima litera orationis eius, quae prima est voluminis et inscribitur: pro Cn. Pompeio aurea est, reliquarum orationum primores literae luteae et miniato margine instructae. Primus quisque orationum versiculus literas maiusculas habet. In summis paginis manus secunda liquore subrubro praescripsit titulos orationum. Ad finem orationis pro Cn. Pompeio a prima manu scriptum est: **M. T. C. De laudibus magni pompeii feliciter explicit;** in fine Milonianae a secunda manu et minutis literis subscriptum est: **Explicit Miloniana;** et in ima pagina a prima manu: **PRO. GN. PLANCIO ORATIO INCIPIT;** in fine: **EXPLICIT ORATIO PLANCIANA.** Eadem fere subscripta sunt reliquis orationibus, ut: **EXPLICIT SILLANA,** et infra: **PRO AVLO LICINIO ARKIA ORATIO INCIPIT;** et ad finem ab eodem, qui librum scripsit, literis minusculis:

.M. Tulij ciceronif pro Aulo licinio archia. explicit oratio feliciter. AMEN.

in ima pagina legitur: **PRO .M. MARCELLO ORATIO DIVINA ELOQUENTIA.** Duae orationes ultimae nec praescriptionem nec subscriptionem habent.

Continet volumen XX. orationes cum his praescriptionibus:

- pro Cn. Pompeio.
- Milone.
- Gn. Plancio.
- P. Silla.
- A. Licinio Archia.
- M. Marcello.
- Rege Deiotaro.
- Q. Ligario.
- de congratulatione ad senatum.
- pro A. Cluentio abito.
- P. Quintio.
- Flacco.
- ad P. R. pridie quam iret in exilium.
- pro P. Sextio.
- ad P. R. de congratulatione pro reditu ab exsilio.

in Vatinius.
pro Caelio.
— L. Cornelio Balbo.
de responsis aruspicum.
pro provinciis consularibus.

Nihil reliquum est, quod dicendum videatur, nisi quod opto, ut quas in medium proferam varias lectiones, viris criticis non prorsus improbentur. Et quoniam non in eo res vertitur, ut liber conficiatur, sed abrupta verba aguntur, quae aliis nisi forte studia critica exercent, facile taedium afferant, parcus ero, quum largus esse possim: et ne nimium spatium libelli scholastici impleatur, elegi duas orationes breviores, quarum specimen lectionum ostendam, Ligarianam et Deiotarianam, quamvis Ciceronis orationum optimae, quae maximae. Reliqua alio loco. Optimum visum est, codicis Islebensis collationem facere cum libro Halmiano. — (Lips. ap. Weidm. 1853).

Oratio Ciceronis pro Q. Ligario.

Exemplum Halmianum.

- §. 1. propinquus
Q. Tubero
Africa
C. Pansa
praestanti vir ingenio, fretus
ausus est
audire aliunde
integrum iam
non liberationem culpae
impetravissent
- §. 2. qua te, qua
nulla belli suspitio
C. Considio
non posset
Itaque Ligarius
- §. 3. parari
primo salutis, post
ducem, cum Ligarius
P. Attius Varus

Liber Islebensis.

- propinquus
quintus Tiberio (*alias Tubero*)
Africa
G. pansa
praestantis viri ingenio fretus
est ausus
aliunde audire
iam integrum
non solum lib. culpe
impetrasset
qua te Tubero, qua
adhuc n. b. suspicio
consule considio
non potuisset
Itaque Q. ligarius
comparari
primum salutis, postea
ducem. Tum ligarius
p. Actius varus

Exemplum Halmianum.

- mediocri cupid.
ad privatum clamore
- §. 4. Adhuc, G. Caesar
vacat
legatus in pace
- §. 5. tempus est, quod
ullo modo evadere
quam Romae
cum P. Attio
concordissimis
Cum ipsa legatio
solicitudinis
belli discidio
- §. 6. adhuc in Q. L. signum
cuius ego causam animadvertere, quaeso
M. Cicero — defendit
liberalitatis
- §. 7. ex parte magna
cum hoc sciret
Aegypto
michi hunc nuntium perferente
putavit dare
- §. 8. non dubitem, de Lig. non audeam confiteri
Atque haec propterea
- §. 9. quis putat
in Africa?
est congressus
districtus
qui sensus
- §. 10. Tubero
- §. 11. Haec admirabilia, sed prodigii simile est
quod dicam. Non habet eam vim ista
accusatio
incitari odio
ut Romae ne sit?
T. Brocho avunculo
eum patria privare
- §. 12. multabat
praemiis etiam invitabat

Liber Islebensis.

- cup. med.
a privato clamore
Ad hoc igitur Gaij cesar
caret
ligarius in pace
est tempus quo
evadere ullo modo
pocius quam rome
cum publico Actio
cupidissimis
Cur ipsa leg.
solic.
belli dissidio
- signum adhuc in Q. Lig.
cuius ego cum causam animadvertere, quaeso
cum Marcus cicero — defendet
lib'tatis (*i. e. libert.*)
- ex m. p.
cum hec sc.
egypto.
michi nuntium perferente
put. reddere
non dubitem dicere, de ligarij audeam conf.
Atque propt.
quis putet
in affrica ligarium?
est progressus
districtus
qui sensus
Tub'o (*aliquoties ut §. 6. lib'tatis*)
Hec non modo mirabilia sunt, sed prodigij si-
milia que dicam, non habet ista ac-
cusatio eam vim
incitari solent odio
rome ne sit?
Tito brocho avunculo suo
hunc domo, patria privare
muletabat
premijs invit. (*om. etiam*)

Exemplum Halmianum.

- ab hoc [eodem]
Ego vero istud
Novi enim te, novi patrem, novi domum
optimarum nota mihi sunt
- §. 13. in qua adhuc — est
si enim est in exilio
multoque durius
quod nos petimus precibus, lacrimis, strati
humanitati
pugnabis
irrumpes
coepisses
- §. 14. id te in foro oppugnare
- §. 15. tanta tua fortuna lenitas tanta non esset
per te, per te
intellego quid loquar
quam multi enim essent
qui te crudelem
clementiam tuam
nolint
- §. 16. omnino non fuisse
mendacio
certe non esset
aliud nolle
apud te, C. Caesar, utitur
- §. 17. haec, ut op., fuit
velle se de Q. Lig. scelere
quicquam
isto nomine
odium, pertinaciam
propriam ac verum
quaeritur
- §. 18. scelere vero crimine
parricidii liceat
liceat multis
quisquam ex te
tuus invictus
dign. tuam
idne agebas

Liber Islebensis.

- ab hoc eodem
Ego vero illud
non enim te novi. patrem. novi domum
optimarum studia nota omnia mihi
in qua — sit
si enim in ex. est
multoque est durius
quod nos domi petimus et lacrimis prostrati
humanitatis
oppugnabis
erumpes
cepisses
id a te in f. oppugnari
tanta fortuna lenitas non esset tanta,
per te
intellego quod loquar
quam essent multi
qui *omissum*
tuam elem.
nollint
non f. omnino
mendatio
profecto n. c.
aliud est nolle
apud te utetur
haec fuit ut op.
vellet se de scelere Q. lig.
quisquam
isto enim n.
od. et pert.
pr. et ver.
queratur
sc. v. crimen
parricidij immunes sint liceat
licet m.
ex te q.
tuus ille inv.
tuam dign.
id ne ag. (*sic semper*)

Exemplum Halmianum.

- an ut cum bonis civ. conveniret?
- §. 19. secleratum
cum tot
diseidium
a communi
- §. 20. inquis
nemo nisi qui voluit
- §. 21. Haec ego novi
agebat
opponerebat
- §. 22. cum iis
crim. est ullum
Atque is
habere dicebat
- §. 23. se illud habet
haec querella vestra
tradituri fuistis
ipsum te
- §. 24. erat rex
quid facturi fuistis? quamquam, quid fac-
turi fueritis, dubitem, cum videam, quid
feceritis?
et prohibiti summa cum iniuria.
- §. 25. prohibitos esse vos
gerere bellum
si vultis
gloriamini
prohibiti estis
confitebor culpam esse Lig.
- §. 26. probarem
in primis
quotus enim quisque istud
a quibus
viri est
- §. 27. cum Varo
in aliquam regionem
erat reiectus
- §. 28. tenebamur
in civilibus bellis ***

Liber Istebensis.

- an tu cum b. c. conveniret?
- secleratus
si tot
dissidium
communi (a om.)
inquis
nemo qui noluerit
hoc ego n.
agebant
opponerebant
cum his
cr. e. illum
Ac is
dicebat hab.
illud sese habeat
haec querella Tub'o vestra
trad. fuissetis
te ipsum
rex erat
quid fact. fueritis non dubitem cum cett.
- et summa c. ini. (om. prohibiti)
vos proh. esse
bellum gerere
si velitis
gloriamini
proh. essetis
confiteor culpam Lig.
probarim
in primis
quotus enim istud quisque
a quibus partibus
viri (om. est)
cum uno varo
aliquam in regionem
reiectus erat
tenebantur
(lacuna nulla)

Exemplum Halmianum.

- res habet
- §. 29. Si rei publicae
vestris inimicis
videor in causa
- §. 30. Causas, Caesar, egi
dum te in foro tenuit
acerbus, iam est tot s
erravit, temere fecit
- §. 31. locus sit etiam
causae
quam vultus
oraret
tu quidem tuis
michi beatiores
ab hisque
- §. 32. maestitiam
- §. 33. tres tibi Ligarii retinendi in civ. sunt
ex civitate
tua vox illa
Videsne
L. Marcium
C. Caesetium
hos omnes
qui tecum fuerunt?
minabantur
- §. 34. An potest
fuerit futurus
prope aequalitate
noverit,
qui — sequerentur?
abreptus
tu salvos
- §. 35. discesserit
tuis omnibus
qualis
huius illo quaestorio off.
- §. 36. tui studiosum
admonitus
condonaveris

Liber Istebensis.

- res habent
Si de rei pu.
inim. vestris
video Cesar in c.
causas egi Cesar
dum tenuit te in foro
acerbus fuit, tametsi totus
erravi, temere feci
locus etiam (om. sit)
huic cause
quam preces
adoraret
om. tu quidem
michi esse beat.
ab hisque
modestiam
tres ligarii tibi in civ. retinendi sunt
e civ.
illa vox tua
Vides ne
lucium Maerum
G. Cestium
hoc omnes
tecum fuisse
minabamur
- At potest
futurus fuisset
propria aequalitate
non noverit?
(haec omissa sunt.)
arreptus
tu tamen salvos
discesserit
omn. tuis
qualis tum
de huius quest. off.
om. tui
ammonitus
condonabis

Exemplum Halmianum.

- §. 37. et clarissimo fecisti
populo Romano
nihil est
- §. 38. Nihil habet
fortasse postulabat
absenti salutem

Liber Islebensis.

- ae clarissimo M. Marcello restituto fecisti
et pop. rom.
nichil enim est
Nihil enim habet
forsitan postulat
salutem absenti

Oratio pro rege Deiotaro.

§. 1. mihi afferat	michi affert
§. 2. solebam	solebamus
cogor	rogor
Crudelem Castorem	crudelis caestor est
discrimen capitis	cap. discr.
intulerit ei, cuius	intulerit, cuius
ineuntis aetatis	etatis (<i>om. ineuntis</i>)
et ab scelere	et scelere
avi	ae vi
§. 3. cum verba audiebam	(<i>haec omissa sunt</i>)
elicere	ellicere
extortus est	extortus est
§. 4. cum per se ipsum	si per se ipsum
intellego	intellego
§. 5. omnis spectat	omnis mea sp.
§. 6. ei regi	regi (<i>om. ei</i>)
coelum denique testarer ipsum	coelum ipsum denique test.
§. 7. neque ingenio neque	nec — nec
§. 8. quodque apud ipsum	cumque apud ipsum
istam te	te istam
neque in proeliis quam in promissis	nec in prelijs quam prom. (<i>om. iu</i>)
§. 9. te placavit	te placuit
illum tu accusavisti	tu illum accusasti
amicum	amici
rei veniam	Regi veniam
Ita cum	Itaque cum
§. 10. quique illum ordinem	quique cum ill. ord.
§. 11. Cum audiret	.O. vidisset
sumpta esse	sumpta (<i>om. esse</i>)
nobis imperatoribus	novis imp.

Exemplum Halmianum.

- quiescendum sibi esse
ei nuntiabatur
effusam
nulli veri nuntii subsequebantur
quoad a
- §. 12. nomen illius
tanto — quanto
- §. 13. hostilibusque bellis adiuverat
vel evocatus
ad fugientem, non ad —
vel errori
contulit teque
- §. 14. uterere
Pharnaecem
in eam partem
regis honore
- §. 15. interficere voluisse
iudicem
suspiciari non potes
tantae ferocitatis
tyrannum
omnes socios, omnes liberos populos
[cum domo]
carissimo
cogitato
- §. 16. quis prudentior
virtus, fides non audita est?
caderet
- §. 17. Luccium
et domum
devertisse
locus erat quidam
erant ea compita
eum armati
mchereules
Phidippum
ab isto adolescente esse corruptum
hac sum suspitione percussus
iudicem subornavit

Liber Islebensis.

- (*omisso sibi*)
enunciabatur
esse effusam
nec ulli veri subseq.
quo a
nomen eius
quanto — tanto
hostibusque bellis adiuverat
vel vocatus
ut ad fugientem, non ut ad —
vel errore
contulit. Teque
utereris
fornacem
in ea parte
honore regis
voluisse interf.
iudicem
non pot. susp.
feroc. (*om. tantae*)
tyrannum
omn. lib. pop. omn. soc.
eum domo
clarissimo
cogitatio
quis rector. quis prud.
fides, virtus non sit audita.
cadere posset
liccum
et ad domum
divert.
loc. quid. erat
om. ea
enim ibi armati
me hereule
philippum
ab ipso adolescente existimavi esse corr.
hac suspitione percussus
iudicem sub ornabit

Exemplum Halmianum.

- figet videlicet
abhorrebat
- §. 18. primum
vel in cibo
numen Jovis ille quidem hospitalis
celavisset
callido
- §. 19. At quam festive
contexitur
quae saepe
re illo temp. non perfecta
retinere
iucunde
isti
Attalus
tu in cubic.
- §. 20. ante oculos illum diem
te intuentium
moderate
ex hominis
lotum
- §. 21. In posterum
vomere te post cenam
in cubiculo malle dix.
Di te perduint
non modo nequam et improbus, sed fa-
tuus et amens es.
transire
haberet
cum is unus
indicare
- §. 22. vincla
in speculis fuisse semper
animo esset alieno
dicam breviter
- §. 23. ad nescio quem Caecil.
sed eos, quos
aut habuisse
aut eos, qui missi essent

Liber Islebensis.

- fig. verum
aborrebat
primo
om. vel
Jovis hosp. numen illius quidem
celasset
calido
Atquam festine
contexit
que semper
rex illo temp. non perfecta re
omisso retinere
iocunde
ivisti
Athalus
tunc in cub.
illum ante oculos diem
et intuentium
modestie
et hom.
lautum
Imposterum
te post cenam movere
In cubiculum te male ire dix.
Dij te perdant
non modo improbus et fatuus, sed etiam
amens es.
transferi
habebat
cum his unus
vindicare
vincula
semper in spec f.
esset al. an.
brev. dic.
ad caecilium nescio quem
sed quos
aut non hab.
aut eos quos misisset

Exemplum Halmianum.

- dicto audientes
potius quam
quia nosset, vel quia non nosset
- §. 24. Addit
Credo
ex iis — electos
Ait
fuisse arbitrari
quomodo fuit?
regionum
ei, quem Asiae praefecerat, in nulla re
defuit: tibi victori non solum ad hospiti-
um, sed ad periculum etiam atque ad
aeiem
- §. 25. rumores
rex erga te animo
et se et filium suum exspoliare
in castello
qua nos habemus Latinum
nunquam tamen
cum vel
regem
quid deinde? furcifer
- §. 26. nudum
in illo regiae virtutes
hoc verbo scio
gravem, magnanimum
et temperantiam
cum a magistratibus
- §. 27. sed etiam optimus pater familias et di-
ligentissimus agricola
qui igitur
existimatione eaque aetate
saltavit
- §. 28. equis
Cilicia
- §. 29. [post Phars. proelium]
ponendorum

Liber Islebensis.

- dicto obedientes
potiusquam
quia non nosset vel si nosset
Addidit
veteres credo
ex his — electos
At
arbitr. fuisse.
om. fuit?
regionis
(*om.* ei) quem Asiae praefecerat. Nulla re de-
fuit tibi victori. non solum ad hospiti-
um, sed etiam ad periculum atque
aeiem (*om.* ad)
- rumores sparsi
rex animo
sese que spoliare
in castellum
quam et nos habemus latinam
nunquam tibi
vel cum
Reges
quid deinde furcifer?
se nudum
in illo rege virtutes
hoc scio (*om.* verbo)
magni animi (*om.* gravem)
temp. (*om.* et)
tum a mag.
sed optimus agricola
- qui ergo
extimacione atque etate
salutavit
eques
cilicia
post phars. autem prelium
deponendorum

Exemplum Halmianum.

- illius belli
qui et ab eo, —, et a suis accusetur
- §. 30. Sint sane
ante, quis esset
repudiaretis
atque etiam humanitatis
abducere
corruptela
- §. 31. tribunus pl.
vocasset
Seaurique servus
prehendi
cum Domitio comparo
ab avo
- §. 32. nonne ad hunc
impotens
huius urbis
immanitate
- §. 33. Blesamius
optimi viri
ad regem scribere
te in invidia esse, tyrannum existimari
intellegis
malevolorum
- §. 34. Solus es, inquam, C. Caesar
ducimus
invidemus
nullus est
obstup. hominibus
admiratione
compressus est
- §. 35. praeteritum
ad extremum causae
quid est?
tibi illum — suspicere
quo minus a se, qui in altera parte
fuisset, ea sumeres
- §. 36. Antiochus

Liber Islebensis.

- ipsius belli
qui ab eo, —, non modo apud te sed etiam a
suis accus.
- Sunt sane
antea qui esset
repudiaveritis
atque human.
adducere
corruptella
tribunum pl.
vocavisset
servusque Seauri
apprehendi
domicio comparo
ab uno
nonne etiam ad h.
impudens
his rebus
tua imman.
- Blesanus (*alias* Blesamius)
optimi hominis
ad regem inquit scribere
te invidiose tirann. exist.
intellegis
malivolorum
- Solus inquam es Gay Cesar
vidimus ducem
invidimus
nullus locus est
obstup. omnibus
animi ratione
om. est
praetermissum
in extremam causae partem
aliquid est
illum tibi — suspicere
quo minus assequi in altera parte potuisset.
ea ut sumeres
- Anthiochus

Exemplum Halmianum.

- ille rex
cum, posteaquam a L. Scipione devictus
est
modicis regni terminis
multam sustulerat
imminutum
ne fortunae
- §. 37. peperisse ante factis
est enim iis ornatus
in Asia, Cappadocia, Ponto, Cilicia,
Syria
summa, quidam etiam sola bona esse
dixerunt
- §. 38. esset enim
tranquillitatem
Tarracone
erexerit
- §. 39. et in exercitum meum
- §. 40. equonam
Nihil opus est
monumenta tuae elementiae
incolumitates
commemorabuntur
Semper regium nomen
- §. 41. et a te
tradituros se esse
legati tibi regii
- §. 42. Hieras
Dorylaus
tibi se praesto fuisse
tecum se fuisse
si quid eorum
id suum facinus
incolumem
crudelitatis est

Liber Islebensis.

- rex ille
qui postea quam a scipione devictus (*om.* est)
- modici regni term.
muletam sustinuerat
imminutum
nec fort.
- reperissem antefactis
enim ornatus est
in Asia, in capadocia, ponto, cilicia, Siria
summa quidem et sola bona dixerunt
- est enim
tranquillitatem
Tarracone
erexerit
- et meum exerc.
- quonam
nichil est opus
elementie tue monumenta
incolumitas
memorabuntur
Semper enim reg. nom.
etiam a te
tradituros esse (*om.* se)
legati regij tibi
- hyeras (*alias* hieras)
dorylas
tibi presto f. (*om.* se)
tecum fuisse (*om.* se)
si quis eorum
id facinus suum
incolumem
crudelitas est.

